

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški nacijsalci proti Celjskim paralelkam.

Po dolgih pripravah in res vztrajni in požrtvovalni agitaciji se je nemškimi nacijsalcem končno vender posrečilo, uprizoriti nekako demonstracijo zoper obljubljené slovenske paralelke na Celjski gimnaziji. Sklicali so shod v Gradec in ta se je vršil minulo nedeljo. Obiskani ni bil menda nič preveč dobro, sicer bi nemški listi o tem kaj več povedali, tako pa so se zadovoljili s frazo, da so prišli na shod „zahlreiche Gesinnungsgenossen aus allem Theilen des Landes“. Pa bodi v tem oziru že kakorkoli, nas zanima v prvi vrsti le udeležba poklicanih zastopnikov štajerskih Nemcev, udeležba poslancev. Na shod so prišli pač nemško-nacijsalni državni poslanci, razen grofa Stürgkha pa noben levičar. Vsi štajerski levičarski poslanci so se „oprostili“, ker niso hoteli sodelovati pri tej demonstraciji. Vsled tega je tudi shod dobil povsem drugačno lice. To ni bil shod odposlancev štajerskih Nemcev, nego shod štajerskih nacijsalcev, strankarsk shod, ki gotovo ni bil opravičen govoriti v imeni vsega prebivalstva.

Prvo vijolino sta na tem shodu igrala Celjska poslanca dr. Foregger in dr. Wokaun. Ta dva gospoda sta znana kot velika siromaka na duhu in njiu govora na tem shodu potrjata to sodbo. Zlasti dr. Wokaun je govoril tako, da bi morali dvomiti o razsodnosti njegovih volilcev, ako bi se tega njegovega govora vsaj na skrivnem ne sramovali. Toliko abotnostij še ni kmalu kdo znesel na kup, kakor dr. Wokaun. Pobijal je zahtevo, naj se ustanove slovenske paralelke jedino s političnega stališča. Ni se upal premlevati tistih „pedagogiških pomislekov“, s katerimi so Nemci toliko let skušali opravičevati posilno germanizacijo, nego rekel, naj tisti slovenski roditelji, ki hočejo, da bi njihovi otroci obiskovali slovensko gimnazijo, pošiljajo otroke v Maribor ali v Ljubljano. S tisto pravico bi mi v Ljubljani lahko rekli Nemcem, naj pošiljajo svoje otroke v Celovec in Pražani bi Nemce lahko pošiljali na Dunaj. Pravi uzrok, da zahtevamo Slovenci na Celjski gimnaziji slovenskih paralelk, je po

Wokaunovi sodbi ta, da hočemo „posloveniti“ Celje. Slovenske paralelke, oziroma samostojna slovenska gimnazija v Celji — to bi bil izdaten korak k temu. Učitelji bi bili Slovenci, slovenski dijaki bi se silno „nahujskali“ in razmere bi postale na gimnaziji jako slabe, zlasti ker bi potem gimnazija dobila tudi slovenskega ravnatelja. Dobivši slovensko spodnjo gimnazijo, zahtevali bomo po Wokaunovih mislih tudi višjo gimnazijo in univerzo, ako pa pride Celje v slovenske roke, potem se bo slovenska reka izlila čez Maribor in Gradec do Semernika! To se upa kdo na javnem shodu na polna usta izreči! To je tako gorostasno — pametno, da moramo Celjske Nemce samo pomilovati, da imajo takega človeka za poslanca. Končno se je pa zaletel dr. Wokaun še v koalicijo in levičarjem zagrozil s — pestjo.

Za Wokaunom je govoril dr. Foregger. Pri vprašanju o Celjskih paralelkah se ni dolgo mudil. Kar na kratko je rekel, da slovenske šole za Slovence niso kulturna potrebščina, in potem popisal parlamentarni položaj, kakršen je v resnici: Če stopijo slovenski koaliranci iz konservativnega kluba, odstopi grof Hohenwart, za njim jo potegne Windischgrätz. Po Foreggerjevem mnenju pa bi to koalicije ne razbilo, ker bi se jej Poljaki in češki fevdalci ne izneverili. Sicer pa se po Foreggerju Nemcem ni plašiti ostrega postopanja, ker bi prav lahko pogrešali koalicijo in kneza Windischgrätz. Ako bi se ustreglo želji Slovencev glede Celjske gimnazije, morali bi vsi nemški poslanci stopiti v opozicijo.

Wokaunove in Foreggerjeve napade na koalicijo in na levico je podprl še bivši poslanec in načelnik „Südmarke“ dr. Derschatta, ki je dokazoval, da je koalicija v narodnostnem oziru silno nevarna. Levičar grof Stürgkh je skušal levico opravičevati in nekako povedal, da se levičarji ustanovitvi samostojne slovenske spodnje gimnazije v Celji ne bodo upirali, na kar ga je dr. Steinwender ostro napadel, češ, da bi levica z ultimatumom vlado lahko prisilila, da ustavi „slavizovanje“, ako bi le hotela, da pa v to nima dobre volje.

Konečno je shod vzprejel resolucijo, s katero se za slučaj, da se ustanove v Celji slovenske

paralelke, napové energična opozicija in najodločnejše nasprotovanje koaliciji.

S tem je bil shod končan in nam je le še označiti njegov pomen za koalicijo in za vprašanje o Celjskih paralelkah, zakaj tega gotovo nihče ne pričakuje, da bi zavračali, kar sta trdila Foregger in Wokaun. Stvarno je zahteva glede Celjskih paralelk tako opravičena, da ni v tem oziru treba ničesar več povedati. Shod tudi ni imel namena, v stvarnem oziru pobijati naše tirjatve, nego le ta namen, pritiskati na vlado in v prvi vrsti na nemško levico, da bi se zoperstavila z vsem svojim uplivom obljubljenim paralelkam. Nemški nacijsalci niso člani koalicije in torej nimajo neposrednega upliva na vlado. Zato hočejo prisiliti levičarje, naj se ti podajo v boj. Dvomimo zelo, da se to zgodi. Levičarji ne bodo zaradi Celjskih paralelk vladi nikakih sitnostij delali, tem manj, ker so se naveličali grenkega kruha opozicije. To, da se levičarski poslanci ostentativno niso udeležili niti tega shoda v Gradcu, niti jednakega pred kratkim izvršivega se shoda na Dunaji, potrjuje že večkrat izrečeno domnevanje, da so se že udali sili okolnostij in se sprijaznili z mislijo o Celjskih paralelkah. Celjskim paralelkam ne bodo levičarji žrtvovali koalicije, in naj jim nacijsalci še tako grožé.

Drugo je vprašanje, ali bodo nemški nacijsalci, če se ustanove Celjske paralelke, res začeli boj zoper levico, ali pa se tudi udali. To pa nima za nas nikakega pomena, to se familiarne zadeve Nemcev, v katere se kar nič ne utikamo. Naj počenjajo nacijsalci kar hočejo, naj priredé še toliko demonstracij, levičarjev ne spravijo zaradi Celjskih paralelk v opozicijo, in Slovenci dosežemo to svojo zahtevo, če se ne bodo slovenski koaliranci zadovoljili s samimi obljubami, nego vztrajali na stališču: aut — aut.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. junija.

Občinski svet Praški.

Odločno postopanje Praškega mestnega sveta glede samočeških javnih napisov je Nemce silno raz-

LISTEK.

Medved.

(Italijanski pisal Ciampoli; na slovensko preložila Márica.)

Vsi so ga zvali takó in ko so govorili o njem, zdelo se je, da imenujejo nekaj lepega, svetega, nekaj nežnega. In vendar, — kdor bi bil videl Medveda o mraku ali tudi pri belem dnevu, bil bi se ga bil gotovo zbal.

Ni bil ne visok ne nizek, vendar so trdili kmetje v okolici, da se je pretvaral sedaj v velikana

*) Ciampoli znani, jako čislani in plodoviti italijanski pisatelj pisal in razpravljal je že mnogo o Slovanih in je radi tega tudi nam dobro znan. Prevel je več ruskih lepih del ter posvečuje slavistiki sploh mnogo svojega časa. Razven studij o Slovanih in raznih prevodov spisal je še lepo število povestij in romanov. Mikavno so pisane njegove „Abrucijske povesti“, iz katerih prenašam tu, s pisateljevim dovoljenjem, Slovincem kratko, a jako originalno povest. To so prve njegove povesti, in pisatelj sam se je izrazil, naj bi izbrala iz drugih njegovih del primernih povesti; to hočem tudi storiti, vendar naj spoznajo Slovenci, ker je že poslovenjena, tudi to, ki je pisatelju v čast, dasi jo je spisal v jako mladih letih. Márica.

in sedaj zopet v pritikavca, kakor je bilo baš treba, kajti bil je on obči služabnik. Kje se je rodil, kdo ga je vzredil, kdo so bili njegovi sorodniki? Tega ni vedel nihče. Stari ljudje spominjali so se z grozo hipa, ko je prišel prvokrat v vas.

Nek cunjar, idoč po onih krajih, umrje za kolero ko — več let je že tega — so tudi Abruci nekoliko že trpeli za to boleznijo. Naslednjega dne so umrli konjski zdravnik, zdravnik sam in župnikova dekla, vsi ljudje, ki so videli preminoti že toliko drugih in katerim je sledilo tudi toliko drugih.

Nihče ni imel poguma dotakniti se mrtvecev in vas postala je zapuščena v par urah; ostali so sami mrličji mrtve straže ostavljenih hiš. Ali kdor bi bil šel v onih dneh ouden mimo, ne dihal bi več zdravega gorskega zraka, ampak prav okuženo sapo. Prišlo je že tako daleč, ko se prikaže Medved, ki molče pokoplje mrličje ter postavi vrhu vsacega bukov križ in rožmarinovo vejico.

Imel je po letu in po zimam na sebi medvedovo kožo, kateri je iz čudnega kaprica pustil rep. Na nogah je nosil kos usnja, zvezanega z vrvicami, ki so se mu križale po piščalih, na glavi pa klobuk širokih krajev, ki mu je pokrival pol obraza.

Živel je sam v mali koči v temnem kotu

gorske jame. Videlo se ga je večkrat po polji in pečinah ter celo v malem jezeru „Selve verde“.

Koliko let je imel? Nihče ni mogel povedati. Z otroci bil je otrok, z odraslimi pa ni hotel imeti opravila, ker je vidno begal njih družbo in nobeden ni mogel reči, da ga je kdaj videl govoriti s katero si bodi žensko. Ko je Medved govoril, bilo je znamenje, da preti nevarnost in v hipu se je mej kmeti raznesla žalostna vest: Medved je govoril.

Delal je vedno, še celo po noči in vendar je bila njegova kočica vedno gola — vedeli so pač vsi, — da Medved ni delal zase, ampak za druge. Ko je zbolel kateri ubog oče, videlo se je, kako kopa Medved naslednjega dne njegovo polje. Ko je zima pokrila vas s snegom, in so ubogi starčki, katere so pastirji ostavili, idoč v Puglie, trepetali mraza, prinašal jim je Medved vsako noč lepo breme drv pred vrata.

In če se je bližala nevihta s točo? Zatekali so se v Medvedovo kočico in tam molili z njim, ki sicer ni govoril nikdar. Prepuščal je večkrat svoje ležišče gozdnemu lovcu ali popotniku, ki je zašel, delež z njima plen svojega gozdnega ali ribjega lova, kajti Medved bil je dober lovec, dasi ni nikdar rabil orožja ne z ognjem ne z rezilom; lok mu je zado-

togotilo. Začeli so razširjati vest, da namerava vlada razpustiti občinski svet in imenovati vladnega komisarja. Zdi se nam, da so to le brumne želje, saj se vendar Praška občina le poslužuje pravice, katero jej je priznalo upravno sodišče, nemogoče pa ni, da ustreže koalicijska vlada levičarjem na tak način. S tem bi se naprava samostojnih javnih napisov pač zavlekla, ne pa preprečila. Nove volitve bi gotovo ne imele za vlado ugodnega uspeha.

Ogerska kriza.

Ministerska kriza ogerska še vedno ni rešena. Cesar je prišel včeraj v Pešto in grof Khuen mu je baje že naznanil, da se mu ni posrečilo sestaviti ministerstvo. Cesar se je posvetoval z različnimi merodajnimi politiki, ukrenil pa še ni nič. Kombiniralo se je, da misli cesar zopet Wekerlu naročiti, naj sestavi novo ministerstvo, v katerem pa bi ne bilo ni Szilagyija niti Csakyja, a ta kombinacija se je zopet razpadla. Faktum je, da je cesar definitivno vzprejel Wekerlovo demisijo, ni pa še zagotovljeno, da je Khuen odločil prevzeti mandat. Značilno je, da zahteva klerikalna stranka, naj se državni zbor razpusti.

Vnanje države.

Bolgarske homatije.

Stambulov in njegov najintimnejši pajdaš Petkov se še vedno ne upata iz hiše. Straži ti ju morajo vojaki. Sicer pa vlada v deželi mir in prebivalstvo se pripravlja za meetinge, na katerih hoče izražati svoje zadovoljstvo, da je Stambulov odstopil. Koburžanu dahajajo neprestano čestitke, da se je ločil od Stambulova. Kaj namerava ta sedaj storiti, še ni znano. Pričakuje se, da začne srdito agitacijo zoper vlado in zoper Koburžana, zlasti ker je skušal zadnje dni, ko so se vršile demonstracije, prouzročiti krvave boje, da bi zopet dobil oblast v roke. Minister Stojlov je dopisniku „N. Fr. Presse“ rekel, da ne verjame, da bi začel Stambulov posebno ostro opozicijo, pač pa da jo začne Petkov.

Crispijeva zmaga.

Včeraj se je poslanska zbornica italijanska bavila s Crispijevim predlogom: naj se voli komisija 18 članov, ki ima do 30. t. m. poročati, kako je upravo reorganizovati, da bi se pri njej kaj prihranilo, in naj se dotlej odloži razprava o vladnih finančnih predlogih. Po dolgi debati je zbornica vzprejela Crispijev predlog z 225 proti 214 glasom. Vladni listi so veselja izven sebe.

Francoska zbornica.

Francoska poslanska zbornica izvolila je bivšega ministerskega predsednika Casimir-Perierja svojim predsednikom. V včerajšnji seji je Casimir-Perier prevzel to mesto. Radikalci so na usta posl. Gobeta predlagali, naj se vladi izreče nezaupnica, ker vladni program ne soglaša s programom radikalne stranke, a zbornica je ta predlog zavrgla.

Dopisi.

Iz Trnova pri Il. Bistrici, 4. junija.

[Izv. dop.] (Ponesrečeni katoliški shod.) „Trnovo, kraj nesrečnega imena!“ Tako so s Preširnom vzdihovali včeraj gospodje zasnovatelji katoliškega shoda. Tri tedne se je potil od zore do mraka kaplan Rudolf po blatnih potih malo- in velikobukovskih, gorenje- in dolenzjemonskih, dopisaval in brzojavljaj, obetal deželnega glavarja in Bog vé koga še — toda vse zastonj. Prepričani smo, da gospoda dra. Gregoriča ne bode kmalu mikalo priti na Notranjsko agitirat, ker se je moral prepričati, kako malo so priljubljeni njegovi agitatorji pri nas.

stoval za ptice, palica za lisice in zajce ter vada za ribe v jezeru.

V cerkvi stisnil se je navadno v kotiček ter ostal nepremično do konca molitev. Vsi so ga ljubili z neko boječo ljubeznijo polno skrivnosti. Najmanj so se ga bali otroci, ki so se šalili z dlakami njegove suknje in njegovega repa, mej tem se jim je on žalostno nasmehoval, deleč jim sadja, katerega je nosil vedno s saboj; govorilo se je, da je češče bridko jokal, ko je katerega poljubljaj.

Še celó ovčarski psi, ki so ga od začetka lovili, kakor bi bil zver, tekali so mu sedaj nasproti, pozdravljajoč ga z repom.

Nihče mu ni znal pravega imena, zvali so ga Medveda radi kože in nekov strah, gotovo vraža branila je, da hribovci niso pozvedovali kaj več.

Župan sosednje vasi sam prosil je biriče, ki so preiskovali one kraje, naj ga ne dražijo.

Na večer nekega lepega poletnega dne razlegal se je po vsi vasi žalosten krik in vik. Bile so matere z razpletenimi lasmi, ki so glasno povpraševale po svojih otrocih, bili so očetje, ki so glasno klicali otroke svoje, da je odmevalo od pečin. Zmanjkali so v vasi štirje otroci. Duhovnik, učitelj, krojač so zastonj opominjali: „Pomirite se, pomirite! Našli je bodemo, izgubili so se v gozdu ali so doli v dolini, vrnejo se!“ Nič.

(Dalje prih.)

Pri kosilu, ki je bilo naročeno za najmanj 30 oseb, bilo jih je celih deset! Omeniti moramo, da je posestnik najbolj znane gostilne v Trnovem kar kratko malo odpovedal. Tudi posestnik prostornega dvorišča je prepovedal, da se na njegovem svetu vrši shod. In tako so bili primorani zborovati na dvorišču, ki nikakor ne more zadostovati estetičnim zahtevam razvijenih ljubljanskih gospodov. Streljanje s topi je bilo prepovedano in ker je kaplan Rudolf navzlic temu dal streljati, ne bode odšel za služeni globi. Najbolj zanimivo pa je, s kako predrznostjo je dal kaplan Rudolf na tujem prostoru postaviti mlaje proti volji dotičnega posestnika. O polnoči so morali orožniki razgnati delavce, ki so proti volji posestnika postavljali pred njegovo hišo mlaje.

O shodu samem se ne da dosti poročati. Dra. Gregoriča ljudje baje niso mogli slišati in dra. Šušteršiča so poslušali potrpežljivo, dasiravno ni zaslužil in je hujskal prav po domače. Ko pa je nastopil „priljubljeni“ kaplan Rudolf, nastalo je tako sikanje in žvižganje in glasna godba, s katero je gostilničar vis-à-vis otvoril novo svojo gostilno, vzela mu je sapo. Le avtoriteti gospoda glavarja, katerega vsakdo spoštuje, se imajo gospodje agitatorji zahvaliti, da se je shod mogel še završiti.

Namen shoda, hujskati ljudstvo proti domačim izobražencem in oblastvom, se nikakor ni dosegel in prihodnje volitve v deželni zbor, za katere se gre v prvi vrsti, ne bodo prav nič drugače izpale zaradi tega.

Naš kaplan Rudolf pa je skusil, da na tak način ne pride do spoštovanja. Mi ne preziramo duhovnikov in ne delamo proti veri, to nam dokažejo gospodje župniki v okolici in naš dekan sam, s katerim živimo v miru in slogi.

Domače stvari.

(Imenovanja učiteljev na Kranjskem) izvršé se čestokrat tako nepričakovano in nerazumljivo, da ni čuda, če prouzročujejo pri učiteljih in prizadetih krogih mnogo neljubega presečenja in opravičene nevolje. Takšno imenovanje izvršilo se je pred kratkim za izprazneno drugo učiteljsko mesto z letno plačo 600 gld. na deški ljudski šoli znanega gorenjskega mesta. Prezrlo se je izvrstnega in zaslužnega učitelja neomadeževane preteklosti in lepega vedenja, katerega ljubijo otroci in spoštujejo stariši, moža, ki je vspešno dovršil 8 gimnazijskih šol ter kot učitelj posluje 19. leto, v dotičnem gorenjskem mestu pa učiteljuje že 14. leto na zadnji dijetni stopnji z letno plačo celih 450 gld. In če tudi je bil za izprazneno mesto od obeh nižjih instanc izbran in predlagan kot najvrednejši prosilec, prezrlo se ga je radi tega, da se je mogla izpraznjena služba podeliti — disciplinarnim potom premeščnemu učitelju, za katerega se v dotičnem mesteci nobeden potezal ni. Kakim uplivom da je pripisovati to namerščenje, ne bomo preiskavali, smelo pa trdimo, da to imenovanje ne služi pravičnosti, in da ne more pri učiteljih pospeševati ljubezni do učiteljskega stanu. Kajti če se učitelja, ki točno, vestno in pohvalno izpolnjuje stanovske svoje dolžnosti, ki valed svojih študij v sebi združuje boljše duševne kakovosti, po skoraj 19. letnem težavnem in požrtvovalnem službovanji spozna na merodajnem mestu ravno godnega za to, da sme v potu svojega obraza na najnižji dijetni stopnji še nadalje stradati, kakor je stradal do sedaj, je to obžalovati ne le glede na prezrtega učitelja, kateri mora iz borne svoje plače tudi skrbeti za svojo obitelj ter pokrivati stroške gimnazijskega šolanja jednega svojih otrok, obžalovati je tako preziranje tudi iz ozira na naše šolstvo sploh in na prihodnji naš učiteljski naraščaj. Kako za Boga smemo pri taci razmerah pričakovati, da se bodo učiteljskemu stanu posvečevali boljši elementi?

(Poslanec prof. Spinčič pri cesarju.) Minuli četrtek je bil poslanec profesor Spinčič na Dunaji vzprejet v avdienci pri cesarju.

(Izlet „Sokola“ in narodnih društev v Novomestu.) K včerajšnjemu poročilu nam je še dostaviti, da je pri vzprejemu društev pri slavoloku gdnca Seidlova izročila krasen šopek kvartetu „Ilirija“ (gg. Pavšek, Branke, Lilek, Dečman). Ker pri ljudski veselici prostor za petje ni bil ugoden, je kvartet zapel več čček zvečer „pri Schwarzu“ ter očaral poslušalce z znano svojo dovršenostjo. — Dostaviti nam je tudi še, da je slavno-

znana meščanska godba, ki je požrtvovalno sodelovala od jutra do pozne noči pri vsej slavnosti, s posebnim uspehom koncertovala pod vodstvom svojega kapelnika pri banketu „pri Tučku“ in žela mnogo pohvale za res izborno sviranje. V tem oziru bi pač želeli imeti v Ljubljani tako mestno godbo.

(O priliki „Sokolskega“ izleta v Novo mesto) upisali so bratje dr. Jakob Šegula, starosta „Dolenjskega Sokola“ in odvetnik v Novem mestu; dr. Janko Marolt, okrožni zdravnik na Vrhniki; dr. Fran Tekavčič, odbornik Ljubljanskega „Sokola“ in odvetnik v Ljubljani; Srečko Noll, častni član Ljubljanskega „Sokola“ v Ljubljani; I. C. Juvančič, veletržec z vinom v Šiški in Ivan Škrjanec, mestni odbornik v Ljubljani, vsak po jeden delež za zgradbo „Narodnega doma“. — S tem je slovensko Sokolstvo tudi v tej priliki pokazalo, da se v vrstah njegovih nahaja ne le navdušenje, temveč tudi požrtvovalnost za narodno stvar.

(Za „Narodni Dom“) v Ljubljani sta poslala uredništvu našega lista gg. Vekoslav Vidic in Jernej Bahovec 14 kron, katere sta nabrala mej tovariši namestu venca umrlemu g. J. Matajcu; darovali so gg.: M. Dolničar, J. Gestrin, V. Grandessa, F. Kovačič, U. Krsnik, I. Kajzelj, J. Novak, A. Preatoni, F. Rozman, A. Umberger, A. Stoeckl, A. Škof, J. Urhancič in V. Vidic. — Gg. Filip Zupančič, Janko Knez, dr. J. M. darovali so 6 kron pri banketu pri Tučku v Novem mestu. — Gospa Iv. Breskvar nabrala je mej „Slavoi“ pri Brunerju v Novem mestu 9 kron 30 vin. z željo, naj bi „Narodni dom“ zahtevam vseh društev ustrezal. — Stava o „Škrjancu in šarjaski“ povodom Sokolskega izleta v Novo mesto donesla je 2 kroni. — Skupaj 31 kron 30 vin. Živelci rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

(Zrelostni izpiti) na Ljubljanskem učiteljski so se pričeli danes in sicer pismeni. Bodoči teden pričnó se ustmeni izpiti. Vseh 18 gojencev 4. letnika se udeleži teh izpitov.

(„Slovensko učiteljsko društvo v Ljubljani“) priredi v četrtek dne 7. rožnika izlet čez Vranšico v Trzin. Odhod iz Ljubljane ob 2. uri popoldne z vlakom. (Državni kolodvor) Gosti dobro došli!

(Poštne zadeve.) Da se doseže hitreja odprava pošiljatev pisemske in tovarne pošte, ki se nabirajo pri obeh c. kr. mestnih poštah ekspedicijah, vpeljala se je s 1. rožnikom tretja vožnja, ki pobira pošto pri filijali II (na Starem trgu) ob 4. uri 20 min. in pri filijali I (na Stolnem trgu) ob 4. uri 35 min. in jo ob 4. uri 45 min. k tukajšnjemu c. kr. poštnemu uradu na kolodvoru pripelje, od koder se potem takoj odpošilja v meri proti Trstu z brzovlakom D. T. 4 ob 5. uri 19 min. in na Dolenjsko z vlakom L. R. 2255 ob 6. uri 30 min.

(Kmetška atletika.) V Polakovi gostilni na Dunajski cesti v Ljubljani popivala sta v soboto zvečer v večji družbi tudi kmetška fanta Ožbald Kotnik iz Podhruške in France Ivan iz Ribčje vasi v kamniškem okraji. Ker oba veljata kot atleta mej svojimi tovariši, skušala sta mej seboj svoje moči ter se coram publico za šalo metala. Pri tem kmetškem dvoboju vrgel je Kotnik svojega tovariša s tako močjo ob tla, da se je le-ta na glavi težko poškodoval. Nezvestnega prepeljali so Ivana v deželno bolnico, Kotnika pa je policija izročila okrajnemu sodišču.

(Število konj v Ljubljani.) Pretečeni mesec vršilo se je v Ljubljani popisovanje in razredovanje konj. Glasom uradnega popisovanja je v našem mestu 647 konj in sicer 13 zrebcev, 401 skopljeneč, 222 kobil in 11 tovarnih živalij. Za vojaške namene sposobnih je 259 konj.

(Poštne vožnje iz Novega mesta.) Z dnem 1. junija je prenehala vožnja pošta iz Novega mesta do Litije in Grosupljega. V Metliko odhaja pošta iz Novega mesta ob 10. zjutraj in dohaja nazaj ob 4. uri popoldne; v Kostanjevico-Krško odhaja ob 3. uri 50 minut zjutraj in ob 3. uri 40 minut popoldne in dohaja od tam ob 11. uri 45 minut zjutraj in ob 8. uri zvečer; v Toplice odhaja ob 10. uri zjutraj in ob 3. uri 45 minut popoldne ter dohaja nazaj ob 4. uri popoldne in ob 9. uri zvečer.

(C. kr. ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic) javlja, da se je uvel dodatek IV k tarifom in tarifnim določilom z dne 1. decembra 1891. za prevažanje oseb in prtljage na lokalnih železnicah, ki niso v področji pojasnega

tarifa. Ta dodatek velja od dne otvorjenja prometa lokalne železnice Tržič (Monfalcone) Červinjan odnošno proge Grosuplje-Štraža dolenskih železnic. Isti sodržuje določila o osebnem in pratežnem prometu, kakor tudi daljave v kilometrih na teh železnicah. Cena mu je 10 kr.

— (Metliška kmetijska podružnica) ima svoj letošnji občni zbor dne 7. t. m. ob 10. uri zjutraj v šolskem poslopji.

— („Slovensko društvo“) Mariborsko ima danes v Celji odborovo sejo, v kateri se razpravlja, kako in kje naj se ekličejo ljudski shodi o zadevah Celjske gimnazije. Treba je res, kakor smo že poudarjali iz vsega početka, da štajerski Slovenci povzdigajo krepko svoj glas nasproti brezmejni agitaciji, ki se je uprizorila z nemške strani proti skromni zahtevi po slovenskih vzporednicah na Celjski gimnaziji.

— („Južno-štajerska branilnica v Celji.“) Ker je odstopil dosednji predsednik tega zavoda državni poslanec g. M. Vošnjak, je bil izvoljen predsednikom ravnateljstva gosp. dr. Juro Hrašovec.

— (Tamburaški koncert Celjskega „Sokola“) pod vodstvom dr. A. Kapusa je uspel sijajno. Vse točke vzbujale so glasno odobravanje mnogobrojnega občinstva.

— (Vtopljenca) so našli v Celji v Hausbaumovem ženskem kopališču. Bil je 11letni dijak Franc Feigl, ki je brčkone ob bregu Savinje splezal na ograjo in pri tem ponesrečil.

— (Italijanska šola pri Sv. Križu.) „Lega nazionale“ je pred kratkim otvorila pri Sv. Križu blizu Nabrežine italijansko ljudsko šolo, namenjeno otrokom ondotaht italijanskih kamnosekov. Ker je teh otrok jako malo, nalovili so Legini zavezniki kar največ mogoče slovenskih otrok za ta zavod in na ta način šolo res napolnili. Kaže se pa, da to njihovo veselje ne bo dolgo trajalo, da slovenske pritožbe niso bile zaman. V sobotni seji Tržaškega občinskega sveta je namreč župan, odgovarjajoč na neko interpelacijo, rekel, da je namestništvo zaukazalo odstraniti iz Legine šole pri Sv. Križu tekom treh dni vse tiste šolarje, ki so prej obiskovali slovensko ljudsko šolo, sicer da se šola zapre. Občinski svet je stvar odkazal šolskemu odseku, da o njej poroča.

— (Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu) prirediti v soboto dne 9. junija 1894. v prid šolski družbi sv. Cirila in Metoda v Trstu v gledišču „Fenice“ velik koncert. Pri koncertu blagovolijo sodelovati: operni pevec gospod I. K. Tertnik, pevski zbor „Velesila“ iz Škedenja, „Slovensko pevsko društvo“ v Trstu in dramatiški odsek telovadnega društva „Tržaški Sokol“. Orkestralni del koncerta izvaja veliki meščanski orkester. Vstopnina: v parter 50 nč., na galeriji 20 nč. Sedeži prvih vrst 50 nč., ostali 30 nč. Vstopnice in sedeži prodajajo se v gledališki blagajni na dan koncerta od 9. ure zjutraj naprej. — 2 loži po 5 fur. Glede na prevažno šolsko družbo prejema predplačila in darila jeden gospodov odborikov v predvorani gledišča. Začetek ob 8 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vzpored: 1. Pedrotti: „Tutti in maschera“, svira orkester. 2. F. S. Vilhar: „Spljetu“, moški zbor, poje pevsko društvo „Velesila“ iz Škedenja. 3. F. S. Vilhar: „Mornar“, samospjev, poje operni pevec g. I. K. Tertnik, na glasoviru spremlja g. I. Macak. 4. Waldteufel: „Konec stoletja“, valček, svira orkester. 5. E. H. Méhul: Recitativ in velika arija iz opere „Jožef v Egiptu“, poje operni pevec g. I. K. Tertnik, na glasoviru spremlja g. Iv. Macak. 6. F. S. Vilhar: „Himna Gunduliću“, veliki zbor, pevata združena zbora „Velesila“ in „Slovenskega pevskega društva“, 7. Petrella: Potpourri iz opere „Jone“, svira orkester. 8. Rubinstein: Arija iz opere „Asra“, poje operni pevec g. I. K. Tertnik, na glasoviru spremlja g. Iv. Macak. 9) Verdi: Ouvertura iz opere „Trovatore“, svira orkester. 10. Igra: „Zapirajte vrata“, šaloigra za slov. oder priredil Viktor Eržen.

— („Tržaški Sokol“) je v zadnjem občnem zboru zopet volil starosto dr. Gregorina. Iz poročila tajnika M. Pretnerja je razvideti, da je društvo v minulem letu lepo delovalo. Želeti je le, da bi se telovadbe udeleževalo več članov, kar bo mogoče, če telovadnica ne bo tako oddaljena. „Sokol“ je s svojo odločnostjo dosegel, da policijsko ravnateljstvo sedaj dopisuje vsem slovenskim društvom slovenski. Društvo ima zdaj tri klube: tamburaški, dramatiški in biciklistički. Izrekla se je

srčna hvala učitelju telovadbe Lj. Nehrony - ju in vodji tamburašev dr. J. Abramcu za njihovo požrtvalno delovanje. Društvo deluje uspešno za sokolsko idejo že 12 let in ima mnogo zaslug za razvoj slovenstva v Trstu.

— (Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v petek dne 8. t. m. svojo III. redno zborovo sejo s sledečim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Začetek ob polu 9. uri zvečer. Lokal: Kastnerjeva restavracija „Zum Magistrat“, I., Lichtenfelsgasse 3.

— (Hrvatsko narodno gledališče v Zagrebu.) Kakor poroča „Hrvatska“, je odstopil novoimenovani intendant Zagrebskega gledališča g. dr. St. pl. Miletić, ki je še le z dnem 1. t. m. prevzel svoj posel. Razum za naše slovensko gledališče enegaženih 4 članov sta izstopila iz zaveze hrvatskega gledališča tudi gđ. Sobjeska in g. Fijan.

Umor sodnika dr. Krausa.

(Porotne obravnave zadnji dan.)

V Ljubljani, dne 4. junija.

Omeniti je še, da je zagovornik Janeza Abeta, dr. Stor govoril pri razpravi dne 2. junija t. l.

Danes je zagovarjal najprej dr. pl. Wurzbach Antona Prelovška, ter se pred vsem upiral obtožbi glede umora, trdeč, da je obtožba v tem oziru podobna staremu topu, ki je samo s smodnikom nabasan.

Potem, ko je govoril še dr. Tavčar za Ant. Jenkoto, ko je repliciral državni pravdnik, in dupliciral dr. pl. Wurzbach, govoril je prvomestnik svoj resumé, v kojem je na kratko in jasno povzel vse podatke, ki govoré za krivdo in proti krivdi obtožencev. Tudi je poučil porotnike o pravnih pojmi, ter jih potem ob 1 $\frac{1}{2}$ uri popoldne poslal v posvetovalnico.

Porotniki so se do 1 $\frac{1}{2}$ ure posvetovali, ter so v teku posvetovanja zahtevali še nekaj pojasnil, koje so prejeli od gosp. prvomestnika.

Ob polu sedmih vstopijo porotniki in načelnik gosp. dr. Vincencij Dolschein iz Postojine objavi po prilegi in vesti odgovore na vsa vprašanja.

Glede tatvin so vsa vprašanja deloma jednoglasno, deloma z veliko večino potrjena.

Vprašanje glede težke poškodbe Alojzija Šumija se je jednoglasno zanikalo.

Vprašanje glede tatvine v Škofji Loki se je pri Antonu Prelovšku potrdilo, s pristavkom, da je pet porotnikov zanikalo, da je bil tat pri tisti priliki z vozno iglo oborožen.

Isto tako se je jednoglasno potrdilo, da je bil pri ti tatvini udeležen tudi Anton Jenko.

Ravno tako so porotniki soglasno potrdili, da je vsak obtoženec ukradel več kot 300 gld., in da je obtoženim Prelovšku, Jenkoti in Abetu krasti v navado prišlo. Glede Frana Aleša se je pa ta okolnost zanikala.

Vprašanje, stavljeno na umor dr. Vojteha Krausa, se je zanikalo in sicer izreklo se je sedem porotnikov za umor, pet pa proti. Obtožba je v tem oziru propadla, da si samo z jednim glasom.

Državni pravdnik predlaga, da naj se vsi obtoženci radi tatvine obsodijo, oprosti pa Anton Prelovšek radi umora in Aleš Franc pa radi težke telesne poškodbe.

Sodba se glasi, da se radi tatvine obsodijo: Ant. Prelovšek na 10 let težke ječe, Ant. Jenko na 8 let težke ječe, Janez Abé na 10 let težke ječe in Franc Aleš na 3 leta težke ječe.

S tem je ta razprava, ki je zelo zanimala občno mnenje, dognana, ne da bi se bil izvedel in kaznoval morilec sodnika dr. Krausa.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Pravda radi razžaljenja članov cesarske rodovine.) Ljubljanci, ki kdaj beró „Pester Lloyd“, imajo danes priliko strmeti. Danes došla številka tega lista prinaša namreč poročilo o tiskovni pravdi, vršivši se pred Peštanskimi porotniki radi razžaljenja nadvojvode Karla Ludovika, Franca Ferdinanda in Otona. Tožen je bil neki Peštanski novinar Seffer, ki je v nekem zakotnem listu na nečuvn način grdil imenovane nadvojvode. „Pester Lloyd“ navaja vsa ta grdenja, najbrž da pokaže, kako „izvrstne“ porotnike imajo v Pešti, kajti porotniki so toženca vzlic priznani evidentni njegovi krivdi — oprostili!

* (Kongres v Gradcu.) Ker je mestni zastop v Gradcu samo z jednim glasom večine dovolil 300 gld. podpore za kongres v povzdigo prometa tujcev, je sklenil osnovalni odbor, da se odloži kongres na nedoločen čas.

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“ prinaša v svoji 6. številki na uvodnem mestu Aškerčevo „Balado o sv. Martinu“, nato pa v pripovednem delu nadaljevanje dr. Tavčarjeve povesti „V Zali“, Pavline Pajkove „Obljube“ in Kersnikove kriminalne povesti „Očetov greh“, dočim je povest Podgoričanova „Svatba na Selih“ v tej številki završena. Sicer se nadaljujejo prejšnji spisi poučne in znanstvene vsebine, takó „Herondovi mimiambi“, spisal prof. R. Perušek, „Tri dni ob Sprevi“, spisal Jos. Mantuani, „Iz domače zgodovine (Francozje so tu!)“ spisal prof. Ivan Vrhovec in „K tretjemu sešitku Wolfovega slovarja“, spisal prof. M. Valjavec. Nov je spis prof. Jos. Stritarja „Nova pota“, interesantna razprava o modernih strujah današnje književnosti. Prof. L. P. je priobčil drugo letošnjo jezikovno črtico, naslovljeno „Možat ali možki?“ V „Listku“ nadaljuje prof. R. Perušek oceno letošnjih knjig „Matice Hrvatske“; mimo tega čitamo tu kakor obično poročil o novih književnih prikazih slovenskih in drugih, razne književne beležke i. t. d.

— Orehovski Bračko pa „Slovenski Gospodar“. Svojim gorenjeradgonskim krajanom na presodbo spisal J. Žitek, dosluženi gimnazijski profesor. Maribor 1894. Založil pisatelj. Tisk tiskarne sv. Cirila. Str. 56. V Orehovcih pri Gorenji Radgoni živi neki Franc Vračko, fanatičen nemškutar, ki bi ves slovenski narod najraje vtopil v žlici vode. V tej svoji divji strasti spisal je nesramen pamflet zoper slovensko narodno gibanje, zoper slovenske voditelje in zlasti zoper duhovščino. Pričujoča brošura, pisana za priprosto ljudstvo, zavrača Bračkove trditve in poučuje ljudstvo o slovenskem gibanju. Pisana je popularno, vseskozi jasno, sem in tja humoristično in bo gotovo dobro uplivala na ljudstvo.

— „Vienac“ ima v št. 22. to-le vsebino: Radmilović, pripoved, napisao Ksaver Šandor Gjalski; — Djevica Orleanska, povestna crta, piše dr. Dane Gruber; — Siavenska misao, od dra. A. Trešić Pavičića, metrično pohrvatio Stj. Ilijčić; — Grčka priča o Prokrii Filomeli kod Hrvata; — Dumas Fils, napisao Nikola Audrić; — Listak; — Slika: Svatovi u Konavljima.

— „Vatrogasac“, ima v št. 11. to-le vsebino: Na znanje; — Pristupite u članstvo k našoj vatrogasnoj zajednici; — Sestava ventilov; — Vatrogasna obuka u vojsci; — Iz vatrogasnih društava; — Srečko Udel; — Naši dopisi; — Svaštice.

Brzjavke.

Koprivnica 5. junija. Kandidat stranke prava, dr. Ivan Ružič, je bil pri današnji volitvi jednoglasno izvoljen deželnim poslancem.

Dunaj 5. junija. Gospodska zbornica je odobrila trgovinsko pogodbo z Rusijo. Dumba je pogodbo imenoval zagotovilo miru in silno slavil grofa Kalnokyja, kar je ohudilo toliko večjo pozornost, ker Madjari baš sedaj prav resno zahtevajo Kalnokyjev odstop. Mučen prizor je bil, ko je Kuefstein govoril zoper valutne predloge. Govornik je bolan, vsako minuto mu je zastala beseda, govoril pa je zmedeno in delal dolge presledke. Seja še ni končana.

Lvov 5. junija. Deželna razstava galska se je danes slovesno otvorila. Knez Sapieha pozdravil je nadvojvodo Karla Ludovika v poljskem, dež. odbornik Savčak pa v ruskem jeziku. Nadvojvoda je odgovoril nemški in poljski. Navzočni so ministri Falkenhayn, Madeyski in Jaworski ter mnogo državnih poslancev.

Budimpešta 5. junija. Wekerle je bil danes pri cesarju v avdijenci, ki je trajala celo uro. Popoldne vzprejme cesar Kolomana Tiszo in Szella. Obnovitev Wekerlovega ministerstva je zadela ob težkote, ker se Wekerle nikakor neče ločiti od Szilagyija.

Budimpešta 5. junija. Današnji uradni list prijavlja odpust Wekerlovega ministerstva.

Beligrad 5. junija. Razkralj Milan povedal je poročevalcu Pariškega lista „Gaulois“, da ne pride v Pariz, nego da se misli v Nišu naseliti. Kralj odpotuje dne 25. t. m. v Carigrad.

Brno 5. junija. Prebivalstvo je pri ljudskem glasovanju z 290.000 proti 71.000 glasom zavrglo zahtevo socialistov, naj se zjamči pravica do dela vsakemu državljanu.

Narodno zdravilo. Tako se smé imenovati bolesi utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano „Moll-ovo francoske žganje in sol“, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 2 (16-7)

Umrlj so v Ljubljani:

2. junija: Sofija Izlaker, krojačeva hči, 13 mesecev, Gospodske ulice št. 3. — Lucija Cotman, užitinskega parnika vdova, 53 let, Florijanske ulice št. 14.
3. junija: Barbara Wončar, krojačeva žena, 72 let, Marije Terezije cesta št. 10. — Marija Merlak assek. uradnika hči, 11 let, Karlovska cesta št. 8. — Ana Čamernik, delavčeva hči, 1 leto, Pred Prulami št. 3.
4. junija: Martin Marn, delavec, 41 let, Karolinska zemlja št. 19.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. junija	7. zjutraj	737.2 mm.	16.8° C	brezv.	jasno	
	2. popol.	735.1 mm.	26.0° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	735.3 mm.	18.8° C	sl. jzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 20.9°, za 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. junija t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98	"	30	"
Avstrijska zlata renta.	120	"	75	"
Avstrijska krona renta 4%.	97	"	90	"
Ogerska zlata renta 4%.	120	"	45	"
Ogerska krona renta 4%.	95	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice.	995	"	—	"
Kreditne delnice.	350	"	25	"
London vista.	125	"	10	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61	"	25	"
20 mark.	12	"	26	"
20 frankov.	9	"	96	"
Italijanski bankovci.	44	"	85	"
C. kr. cekini.	5	"	90	"

Dné 4. junija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146	gld.	70	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	25	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	124	"	25	"
Kreditne srečke po 100 gld.	196	"	50	"
Ljubljanske srečke.	25	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	151	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	300	"	—	"
Papirnati rubelj.	1	"	84 1/2	"

Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti naše drage nepozabne soproge in matere

Marije Pust

katera je danes dné 5. junija ob 6. uri zjutraj, po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, v 49. letu svoje dobe, blaženo v Gospodu zaspala.

Truplo drage rajnice se bode v sredo dné 6. junija ob 7. uri zvečer iz hiše žalosti v Hradeckijevi vasi šte. 19 preneslo na pokopališče sv. Štefana in ondaj položilo k večnemu počitku.

Svete zadušne maše brale se bodo v župni cerkvi sv. Petra. (626)

V Ljubljani, dné 5. junija 1894.

Fran Pust, soprog. — Leopoldina Pust, hči. — Ivan, Fran, Ljudevit, Avgust, sinovi.

Prodajalka in komi

vzprejmeta se v prodajalnico mešanega blaga.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (609—3)

Važna novost!

Prva češka modna akademija.

Novo ustanovljen zavod za pouk v prirobovanji, izgotavljanji oblek za gospé in gospode. Prospekte pošilja na zahtevanje zastoj in poštne prosto administracija „Evropské Mody“ v Pragi, Vodiškova ulica št. 14. (602—5)

Pri podpisancu je na prodaj lepa, mlada

krava

prav dobra za molžo. Okrog 10. t. m. se bode drugič stelila. Ceni se na 115 gld.

Josip Gradišnik

Loka pri Zidanem mostu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnjemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine vaze, Eger, Karlova vaze, Francova vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vaze, Eger, Francova vaze, Karlova vaze, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aussee, Parisa, Genova, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lienna, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 05 min. popoldne " "
Ob 6. uri 50 min. zvečer " "
Ob 10. uri 10 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " "
Ob 6. uri 30 min. zvečer " "
Ob 9. uri 55 min. zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (4—124)

Dunajske srečke à 1 krono.

Žrebanje že 12. julija.

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron.

Srečke priporoča J. C. MAYER v Ljubljani. (605—8)

Kern-ovo pivo

Beljak

je bilo pri

mejnarodni konkurenci piva na razstavi živil na Dunaji

meseca maja 1894. leta

z zlato svetinjo
odlikovano.

Razsodišče je imelo izreči sodbo o pivih iz Avstro-Ogerske, južne in severne Nemčije, Francije in Angleške, iz Švice in Rusije, iz Bolgarske in Škotske i. t. d.

Prva gorenjekoroška parna pivovarna
Ivana Kern-a, Beljak.

(622—1)